

de handlende ville personlig sætte Pris paa at faa den Dag fri.

Hvis det høje Ting skulde gaa ind paa dette Forslag, som er stillet under Nr. 2, have vi ment at burde give de næringsdrivende et Ækvivalent derved, at man siger, at naar Juleaftens Dag falder paa en Søndag, skulle de handlende have Ret til Søndagen før Juleaftensdag, altsaa den 17de December, at have aabent fra Kl. 4 Eftermiddag, ligesom det nu gælder Søndag før Jul.

Endelig har Flertallet tilladt sig at stille et Vædringsforslag, der gaar ud paa at bebyndige det stedlige Politi til at give Tisserne Tilladelse til at sæge deres Jangst, naar de indbringe den umiddelbart fra Søen paa Søn- og Helligdage. Det maa jo erindres, at Tisserne ikke raade over, naar Jangsten falder, og det er altsaa noget ganske andet end ved andre Erhvervs-grene, hvor man kan rette sig noget efter, hvorledes man vil afhænde sine Produkter, men dertil kommer jo, at det ikke sjældent er saadanne Arter af Fisk, at de ikke kunne taale at opbevares uden at fordæves — jeg skal saaledes blot nævne Silben. — Jeg tillader mig altsaa paa Flertallets Begne at anbefale disse fire Vædringsforslag, idet jeg for øvrigt henviser til Betænkningen med dens nærmere Motivering.

Det har været under Forhandling i Udvalget, om man ikke skulde gaa videre, om man ikke skulde tage under Overvejelse, hvor vidt der burde indrømmes det store Jærnbanepersonale en større Frihed paa Søn- og Helligdage, og ligeledes, om der ikke kunde være Anledning til at lufte Beværtningsstederne enten helt eller delvis paa disse Dage; men vi have ment, at det ikke var rigtig ved denne lille Lov at komme ind paa disse store Spørgsmaal.

Et andet Spørgsmaal, som ogsaa har været debatteret i Udvalget, er Spørgsmaalet om, hvorvidt det kan anses tilladeligt at udføre Markarbejde paa de høje Helligdage, navnlig Skærtorsdag. Efter min Mening kan der ingen Tvivl være om, at Loven af 1876 indbrømmer udtryffeligt Tilladelse til at udføre saadanne Markarbejder, som ikke forstyrre Gudstjenestens Fred, ogsaa paa de højeste Helligdage, og altsaa er der efter min Mening ingen Grund til at gøre nogen Forandring, og navnlig ikke komme med Forslag, som skulde gaa ud paa — og da særlig for Skærtorsdags Vedkommende — at bringe dem tilbage til almindelige Søndages Klasse. Jeg tror altsaa ikke, der er nogen Grund dertil, og jeg vil blot tillade mig at anmode den

højtærede Justitsminister om en Udtalelse om, hvorledes han mener, at dette Spørgsmaal rettest bør opfattes efter den nu gældende Lov. — Jeg skal for øvrigt med disse faa Ord tillade mig at anbefale disse fire Vædringsforslag til det høje Tings Velvilje.

Rundsen: Idet jeg henviser til den afgivne Betænkning, skal jeg med Hensyn til at motivere min Stilling, sætte mig i størst mulig Hørthed. Det høje Ting vil af Betænkningen se, at jeg har henvist til den Behandling, som det Lovforslag, der i 1886 blev indbragt nede i det andet Ting af Repræsentanten for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm), har været underkastet, og det høje Ting vil da af disse Forhandlinger og af de Resultater, som Forhandlingerne have ført til Tid efter anden, kunne se, at der oprindeligt var Tale om at stæffe en mere udvidet Søndagsfrihed, navnlig for den store Arbejdermasse, men at dette ikke opnaaedes gennem de Forhandlinger, som bleve førte, og at der tværtimod blev foretaget meget betydelige Indskrænkninger med Hensyn til de Ønster, der gentagne Gange ere stillede. Den Lov, der for Tiden er gældende, omhandler egentlig kun Handelsstanden og en meget begrænset Del af Arbejderklassen, idet ikke alene alle haandværksmæssige Arbejder ere udelatte — altsaa slet ikke komme i Betragtning ved den Søndagsfrihed, som Loven foreskriver — men ogsaa en stor Masse Fabrikarbejder; ikke mindre end 28 Arter af Fabrikvirksomhed ere nemlig enten helt eller delvis udelukkede fra at komme i Betragtning. — Jeg tillod mig at udtale ved Sagens første Behandling, at jeg i og for sig ikke kunde have noget imod at foretage Forandringer i Helligdagsloven, hvilket er ganske naturligt, naar man ser hen til, at der er saa mange Ønster, som endnu staa tilbage, men saadanne Forandringer mente jeg den Gang, og mener fremdeles, burde gaa i Retning af at tilfredsstille eller opfylde disse Ønster i alt Fald i saa stor Udstrækning som muligt. Det er da ogsaa min Hovedindvending mod det foreliggende Forslag, at i Stedet for at imødetomme disse Ønster, gaar det i en modsat Retning, idet det nemlig indskrænker Søndagsfriheden for de handlende, som komme i Betragtning ifølge den bestaaende Lov. Jeg har samme Syn paa Sagen endnu, at, naar der overhovedet skal ske Forandringer ved Helligdagsloven, bør disse gaa i den af mig antydede Retning og ikke i tilbagegaaende Retning. Nu er det ganske vist saaledes, at Vædringsforslaget Nr. 1,